

Decision to Leave / Heojil kyolshim

Direcció: Park Chan-wook

País: Corea del Sud (2022)

Guió Park Chan-Wook, Seo-kyeong Jeong **Música** Cho Young Wuk **Fotografia** Kim Ji-yong **Interpretació** Tang Wei, Park Hae-il, Jung-hyun Lee **Durada** 138 min **Gènere** Romanç, crim **Llengües** Coreà, mandarí i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El Hae-Joon, un veterà detectiu, investiga la sospitosa mort d'un home al cim d'una muntanya. Aviat començarà a sospitar de la Sore, la dona del difunt, mentre l'atracció que sent per ella el desestabilitzarà. (FilmAffinity)

Crítica

L'assassinat com a coartada de l'amor fou'

Aquesta pel·lícula juga amb la substància del drama, de la intriga, d'allò romàntic, amb una elegància i una narrativa prodigioses per acompanyar una història que s'endinsa fins a llocs de la passió, la tensió, el crim i el sacrifici poques vegades visitats

Park Chan-wook fa un cinema de precisió de rellotger suís, minucios, d'una calculadíssima bellesa formal i en què cada enquadrament, cada pla, cada detall i transició és un festí per a la curiositat de l'ull i per empolvorar sentiments. El cinema coreà fa anys que ens serveix un menú fabulós, des de l'enorme, com Bong Joon-ho (*Paràsitos*), fins al diminut, medul·lar, com Hong Sang-soo... Un oceà, i per sobre del nivell de l'oceà hi ha **Park Chan-wook**, el d'*Oldboy*, el de *La donzella*, i ara el d'aquesta pel·lícula que juga amb la substància del drama, de la intriga, d'allò romàntic, amb una elegància i una narrativa prodigioses per acompanyar una història que s'endinsa fins a llocs de la passió, la tensió, el crim i el sacrifici poques vegades visitats. I en el fons de tot això hi ha el genial viratge al concepte: l'assassinat com a coartada.

L'argument no és net, ni transparent i conté personatges vidriosos, recarregats de cap i cor: un policia que investiga un possible crim i la dona de l'home mort i principal sospitosa, una dona d'aspecte fascinant i que s'expressa amb dificultat en coreà (és xinesa). La trama és policial i el fons de la trama és irresponsablement sentimental: interrogatori, vigilància, perquisició, sospita, atracció... substantius que la increïble planificació de la càmera conjuga com si fossin verbs. El mecanisme intern dels plans, amb el focus com a accent de la imatge; la subtil i poètica utilització de l'espai i dels temps que permeten a l'espectador reorganitzar la lògica (ell i ella ens pensen de vegades els successos, els desitjos i els dobles de la trama); l'enorme capacitat de transmissió de la parella protagonista, que manegen la seducció, la tensió sexual, la respiració compassada i l'aroma constant a fatalitat, i la intuïció d'insana generositat i excessiu sacrifici.

L'actriu xinesa **Tang Wei** i l'actor coreà **Park Hae-il** no necessiten piulets per pujar al cim del vertigen passional, ni necessiten llit i dossier, sinó detalls nimis com el frec de dues mans emmanillades o el gaudi de vigilar o ser vigilat, per contaminar de química fatal la seva relació. Només l'inventari de detalls d'emoció íntima entre ells, mitjançant la composició, la llum, l'atmosfera i la interpretació, convertiren això en pesat i potser fins i tot cursi, fet que no passa mai a la pantalla en detectar-los i sentir-los. Per no parlar del camí que recorre el desenllaç, potser dels més profunds, embarrats i punyents, també bonics, de l'últim cinema.